

ČUVANJE, NEGA I OBNOVA

HRASTA LUŽNJAKA

(ČLAN 5 TAČKA 3 Odluke SO Apatin)

MORA SE OBEZBEDITI:

- **Ekološka revitalizacija dela šumskog kompleksa prevodjenjem kulture BAGREMA, CERA i AMERIČKOG JASENA u dugoročnom periodu u prirodne šume LUŽNJAKA**
- **Suzbijanje zeljastih i drvenastih INVAZIVNIH VRSTA** (*Acer negundo – pajavac, Amorpha fruticosa – bagrenac, Ailanthus glandulosa – pajasen, kiselo drvo, Solidago serotina – golema zlatica, Asclepias syriaca – cigansko perje, svilenica*)
- **Uklanjanje vegetacije radi OSVETLJAVANJA PODMLATKA HRASTA LUŽNJAKA**
- **Izrada STUDIJE OBNOVE hrastove šume**

ZELJASTE I DRVENASTE **INVAZIVNE VRSTE**

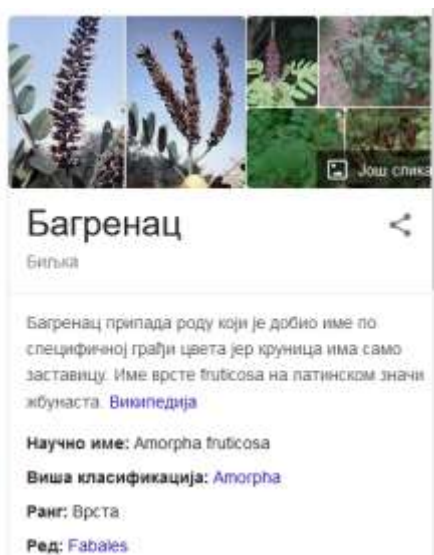
MORA SE OBEZBEDITI

(član 5 tačka 3 Odluke SO Apatin)

- **Suzbijanje zeljastih i drvenastih
invazivnih vrsta**
- . **Prioritetno odstranjivanje
drvenastih invazivnih vrsta**

КАКО ОДГАЈАТИ И НЕГОВАТИ ХРАСТОВЕ ЛУЖНЈАКЕ И PARK ШУМУ "JUNAKOVIĆ" КАДА JE ОНА ОБРАСЛА ЗЕЛЈАСТИМ И ДРВЕНАСТИМ ИНВАЗИВНИМ ВРСТАМА КОЈЕ СУ НАБРОЈАНЕ У ЧЛАНУ 5 ОВЕ ОДЛУКЕ.

Пајавац, негундовац, [јасенолисни јавор](#) (*Acer negundo* L.) једно време био је издвојен у посебан [род](#), у односу на јавору и имао назив *Negundo aceroides* (L.) Moench и синониме *N. negundo* (L.) Karst., *N. lobatum* Rat., *N. fraxinifolia* Nutt., *N. virginianum* Med. и *Rulac negundo* Hitchc.^[1] Име [врсте](#) је латинизирани народни назив за род *Vitex* на санскриту nirguṇḍī.

Значај врсте [\[уреди | уреди извор \]](#)

Због обилног плодношења, и лаке дисперзије плодова поплавном водом, [анемохорно](#) и антропогеним утицајем ова биљка постала је озбиљна сметња шумским пределима у низинским подручјима где нагло осваја површине ^[6]. Локално се шири [коренским избојцима](#) и самосевом. Врста продире у новоосноване [шумске културе](#) и будући да знатно брже и бујније расте од већине шумско-културних врста, прерашћује их, загушује и доводи до њиховог пропадања. Када се једном посади на неком месту, остаје ту заувек ^[7]. Багренац је једна од [инвазивних](#) шумских врста светских размера. У многим земљама Европе несметано се проширила и данас представља озбиљну опасност за [аутохтону вегетацију](#). Код нас посебно инвазивна уз реку [Саву](#) и [Дунав](#) и на ре

Кисело дрво, пајасен или брезорест (лат. *Ailanthus altissima*) је **врста дрвенасте биљке**, у народу познато још и као *дрво неба* је врста дрвенасте биљке из породице пајасена (**Simaroubaceae**), пореклом из умерених области источне Азије (Кина и кинеска покрајина Тајван). Води порекло из провинције Ћили. Ову врсту је у Европу донео француски језуита Пјер Никола ле Шерон д'Инкарвил (Pierre Nicholas le Cheron d'Incarville) 1751. године на повратку из Нанкинга. У Европу су први примерци донети из ботаничке баште у Челсију, где су први примерци одгајани. Првобитно је дрво сађено као украсно, а затим и за подизање квалитета земљишта и подизање плантажних шума. ^[1]

Tree of Heaven - Ailanthus altissima - Ailanth...
weed-killer.net

solidago serotina
fungoceva.it

Golema zlatica (лат. *Solidago gigantea*) је вишегодишња зељаста биљка која припада фамилији Астерацеае. На скали инвазивности је сврстана међу јако инвазивне биљке, захваљујући својој доброј способности да се прилагоди условима умерене климе. Потиче из Северне Америке, а претпоставља се да је у остале делове света интродукована у XVIII веку. Има високи репродуктивни потенцијал и утиче на људско здравље.

Циганско перје, или **свиленица** (лат. *Asclepias syriaca*), вишегодишња је **врста биљака** из фамилије **Аросупасеае**. **Ареал** распрострањења обухвата **Северну Америку**, али је постала широко распрострањена и задивљала у **јужној Европи** и **Русији**. Пореклом је из јужне Канаде. На скали инвазивности је сврстана међу јако инвазивне биљке. Расте на пешчаним, плодним жемљиштима и у сунчаним пределима.

HRAST OBNOVLJEN PUTEM **OSVETLJAVANJA I UKLANJANJA** **INVAZIVNIH VRSTA**

HRAST OBNOVLJEN IZ ŽBUNA IZRASLOG OKO PANJA POSEČENOG HRASTA

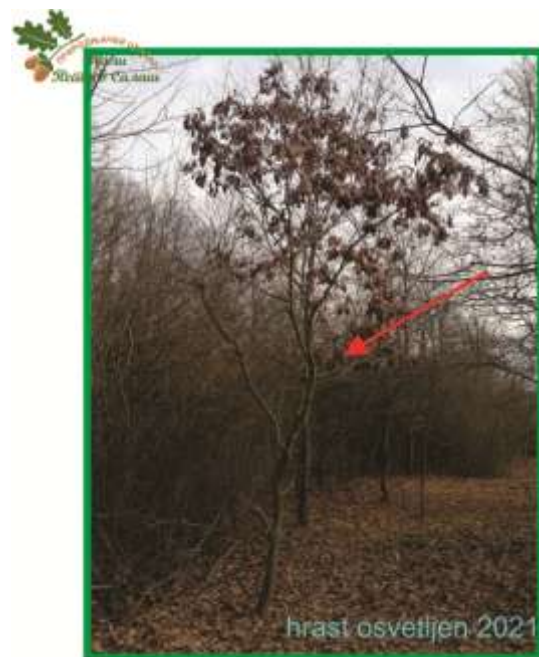

KAKO IZGLEDAJU HRASTOVI KOJI SU ODRASLI NA OSVETLJENOM PODRUČJU

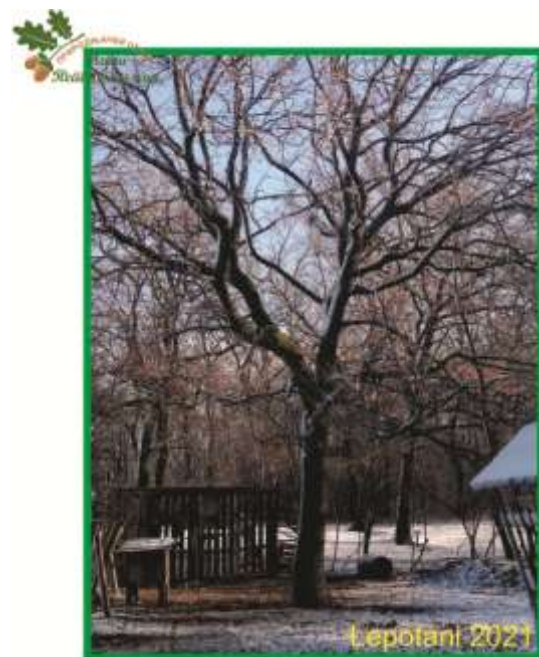
**Stablo i krošnja pravilno i srazmerno
razvijeni**

KAKO IZGLEDAJU HRASTOVI KOJI SU RASLI U SENCI, PA ONDA OSVETLJENI

**Visoki i kržljavi, bez krošnje,
nesrazmerno razvijeni**

KAKO IZGLEDAJU HRASTOVI KOJE SAM JA NEGOVAO I ČUVAO PREKO 25 GODINA

Lepotani 2021

Lepotani 2021

Lepotani 2021

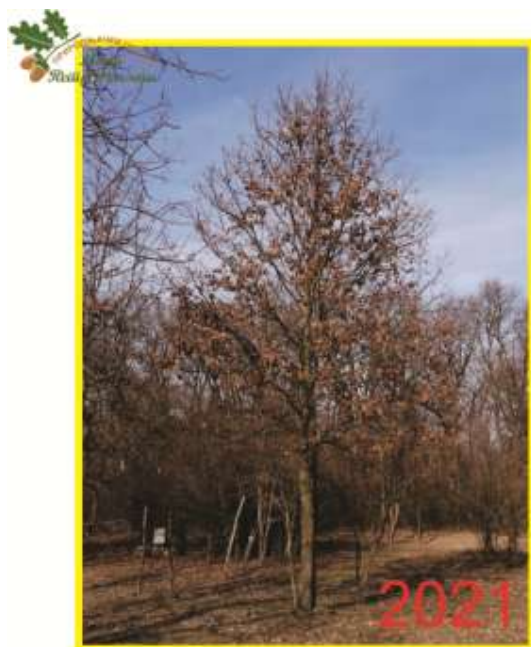

Lepotani 2021

Lepotani 2021

OVAJ NA POSLEDNJOJ SLICI JE MOJ PONOS, JER JE TO JEDAN OD MNOGIH KOJE SAM PODIGAO IZ ŽIRA, RAZVIJAO U ŠKOLICI I PRESADIO U MOM VRTU. OSTALI SU DATI PRIJATELJIMA KAKO BI IMALI SVOJ BADNJAK U SVOM VRTU

I NA KRAJU KAKO SAČUVATI HRAST LUŽNJAK I HRASTOVU ŠUMU JUNAKOVIĆ OD ČOVEKA

**SVAKE GODINE "NOVOPEČENI VERNICI" (KAKO IH JA NAZIVAM) SEKU BADNJAKE
U OVOJ ŠUMI, A NE U SVOM ZABRANU KAKO NALAŽE OBIČAJ.**

SEKU ONO ŠTO JE NAJVAŽNIJE.

**MLADICE HRASTA LUŽNJAKA, JER VEĆINOM ONE ZADRŽAVAJU
LIST DO SEČE BADNJAKA.**

**SVAKE GODINE DOLAZIM U 4 SATA UJUTRO SEDIM I ČUVAM
BADNJAKE. NA TAJ NAČIN SAM SAČUVAO VEĆI DEO NA
PARCELAMA KOJE NE PRIPADAJU PARK ŠUMI.**

NISAM, NA ŽALOST, MOGAO DA SAČUVAM SVE.

EVO PRIČE O JEDNOM BADNJAKU

ЖИВОТ И СМРТ ЈЕДНОГ БАДЊАКА

Давно је то било, пре најмање 20 година. Мајка или отац су ме отресли заједно са браћом и сестрама са своје гране, али сам ипак нежно пао у дебео слој њиховог лишћа испод саме крошње. Било ми је топло.

Једног дана неке чудне утваре су газиле по нама и називале нас чудним именом: ЖИР. Једна од њих ме је ухватила својим великим устима и однела преко пута у огромно грмље белог глога. Из неких разлога се смисловала према мени и оставила ме у новом топлотном лежају другачијег лишћа.

Дошла је зима. Било ми је све хладније. Завлачио сам се под лишће, дубоко, све до меканих делова који су одисали чудном топлотом.

Дошло је пролеће и неки чудни жмарици су ме терали да ми се утроба були и део мене се чврсто ухватио за мекано гло испод мене. Почео сам да се мењам. Све мање сам лично на чудно створење које су звали ЖИР, а све више на млато витко и веома нежно стабло које су звали ХРАСТ.

Око мене је било мрачно. Осећао сам да високо изнад ове тмине има нешто што ће да ме греје. Журно сам да се пробијем кроз таму. Журно сам ка сунцу. Било је тешко.

Дошла је и друга зима. Био сам преморен. Одлучио сам да се одморим и скупилих снагу за нове напоре.

Дошло је и друго пролеће и трећа зима, и треће пролеће и четврта зима и..... Набројао сам најмање 12 пролећа.

Борно сам се против многих нелажа. Ипак сам израстао у лепо прекрасно дрво, прекрасни ХРАСТ. Провирио сам кроз гране белог глога. Постао сам јачи од њега.

Једне године дођоше неки људи и почеше чудним машинама да машу око себе. Палао је глог као покошен. Палата су и нека моја браћа и сестре. Одједном мук. Нека галама. И опет чудни звукови ових машина. Сала су палали само глогови. Ми Храстови смо били спашени. Нека чудна рука је спречила ове људе да нас посеку. Кажу ми смо света, заштићена створења.

Било је веома лепо. Много сунца и топлоте. Добио сам нову снагу и из године у годину сам грабио само ка небу, што височије и брже. Више ми нико није сметао. Побегло сам из таме.

Дођоше и нека деца. Назваше ме чудним именом: QUERCUS FRINETTO. Пазили су на мене и редовно ме подшишавали. Био сам све лепши и лепши.

Дођоше нека чудна времена. Долазили су неки људи и кидати са моје мајке и она гране, посекоше и неку сестру и брата. У том сечењу по њима поливаше неку првену течност, посипаше их неким зрнављем и певаше им чудне песме. Било је,

неке чудне лепоте у томе, дубоке, дубоке. Нарочито када су кидали гране са оца и мајке. То је личило на подшишивање и улепшавање. Али зашто убише неке моје сестре и браћу. Зашто од неких направеше ругобу. Постали смо БАДЊАК.

нису биле лепе, одсекоше још један део мене и бацише га, узеше најлепши део мене и однесоше га у таму.

Журно сам ка небу као да ме тамо неко чека. Тај пут ми пресече неко ко од тамо неког горе чека спасење и опрост.

Тешко ми падају речи које изговорих, јер је време праштања: "Опрости му Ти коме сам тежио."

Апатин, 09.01.2007 године

Напунио сам и двадесет година. Био сам најлепши у крају. Једно јутро опет дођоше неке сенке са секирама, првеном течношћу и зрнављем и почеше да прилазе мени. Ухвати ме нека језа, неки страх овлада моме.

Један ударац и заболе ме. Бол не престале ни после сипања првене течности. Други, па трећи, па и љутити четврти ударац и ја падох. Полише оно што остаде од мене првеном, течношћу и зрнављем, опеваше, чудне речи које ми више,

Петар Рашета